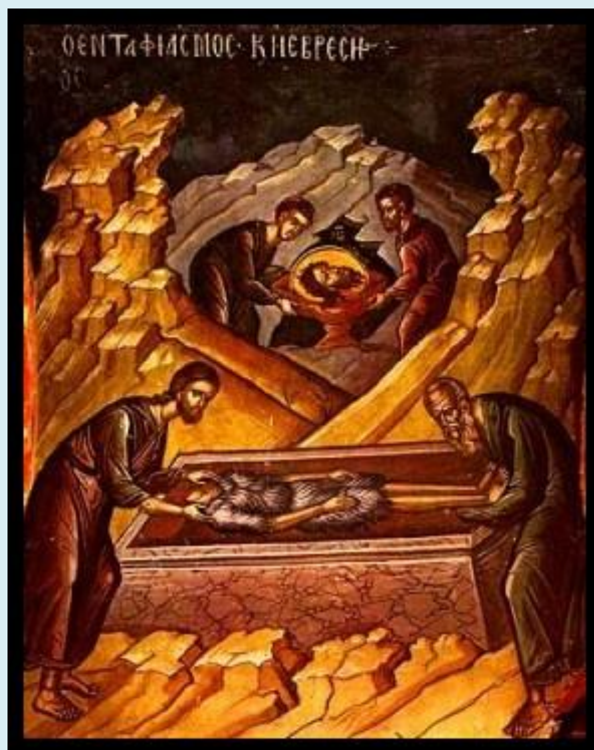
Canon de rugăciune către Sfântul Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, la prăznuirea celei de a treia aflări a cinstitului său cap

(25 mai)

Pomenirea aflării cinstitului cap al Sfântului prooroc Înaintemergător şi Botezător Ioan (24 februarie şi 25 mai):

https://www.academia.edu/43168571/Pomenirea_afl%C4%83rii_cinstitului_cap_al_Sf%C3%A2ntului_prooroc_%C3%8Enaintemerg%C4%83tor_%C5%9Fi_Botez%C4%83tor_Ioan_24_februarie_%C5%9Fi_25_mai_

https://archive.org/details/pomenirea-aflarii-cinstitului-cap-al-sf.-ioan-b

***

Materiale despre Sfântul prooroc Ioan Botezătorul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-pr-%C3%8Enaintemerg%C4%83tor-%C5%9Fi-botez%C4%83tor-Ioan

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+Botez%C4%83torul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ioan+Botez%C4%83torul+

&&&

Troparul celei de a treia aflări a cinstitului cap al Sfântului prooroc Înainte-mergătorului şi Botezătorului Ioan, glasul al 4-lea: Ca pe o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, proorocule şi Înainte-mergătorule; deci toţi adunându-ne întru aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pe Mântuitorul lăudăm, Cel ce ne mântuieşte pe noi din stricăciune cu rugăciunile tale.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai fost glasul Cuvântului, dezleagă neglăsuirea mea, ca şi a părintelui tău de demult, ca să te lăudăm cu glas de bucurie pe tine, întru aflarea aceasta de acum a capului tău, Înaintemergătorule, omule ceresc.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe capul Bisericii lui Dumnezeu punându-ţi mâna, Înaintemergătorule, arăţi acum a treia oară cinstitul tău cap, care a cunoscut arătarea Treimii şi sfinţeşte luminat adunările dreptmăritorilor creştini.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nerăbdând în multă vreme a fi ascuns Înaintemergătorule al Domnului, te-ai îngrijit iarăşi a te arăta astăzi, nu în năstrapă încuiat, ci în vas de argint, în loc sfinţit fiind pus şi de preot vădindu-te.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din pântece sterp ai răsărit, gătind căile, prea lăudate, Cuvântului Făcătorului, Celui ce a răsărit negrăit din Preasfânta Fecioară, pe care de Dumnezeu Născătoarea cunoscând-o, toate neamurile o fericim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru jocurile cele desfrânate, sfinţit capul tău dându-se plată femeii, pe mâini s-a adus; iar acum pe palmele înţeleptului sfinţitor, cu sfinţenie în Sfânta biserică s-a adus.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dreaptă credinţă te-a întâmpinat pe tine adunarea credincioşilor, împreună cu arhiereul şi cu împăratul, mărite Înaintemergător, cântând cu bucurie şi ţi-a ieşit înainte cu dragoste, sfinţindu-se cu venirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din sfinţitele locuri cele de dedesubt, ca un soare luminos prea sfinţit capul tău răsărind, toată lumea a luminat cu dumnezeieşti străluciri, proorocule al lui Hristos şi Înaintemergătorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din pântece sterp luminoasă stea ai strălucit a Soarelui slavei, mergând înaintea Celui ce a răsărit din fecioresc nor, Botezătorule şi a stricat noaptea mulţimii zeilor.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul iconomiei Tale şi Te-am prea slăvit pe Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un mai înalt decât proorocii, pe Cel proorocit a-L vedea te-ai învrednicit, mergând înaintea Lui cu puterea lui Ilie, fericite Înaintemergătorule.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea mărit capul tău, care izvorăşte mir de tămăduiri, iată a treia oară l-ai arătat, alungând patimile cele dispreţuite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adunându-vă luaţi toţi tămăduiri nedeşertate, ca dintr-un izvor scoase, din cinstit capul al Mergătorului înaintea lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Smerindu-mă miluieşte-mă, pe mine cel ce cu înaltă trufie vieţuiesc, ceea ce ai născut pe Cel ce a înălţat firea noastră cea smerită, Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca cel ce ai fost mijlocitor Legii celei noi şi celei vechi, prea sfinţite, cu dumnezeieştile tale mijlociri înnoieşte vechimea noastră, a celor ce săvârşim înnoirea capului tău, celui ce s-a arătat cu înnoire, fericite Înaintemergătorule.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din Comane capul tău, cel ce a adus haruri de tămăduiri la împărăteasa cetăţilor, l-ai chemat astăzi Înaintemergătorule, întru a cărui întoarcere se veselesc mulţimile credincioşilor, de luminare nestricăcioasă umplându-se.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împăratul mai mult decât de porfiră s-a bucurat întru intrarea capului tău, iar dumnezeiescul arhiereu, cel numit cu numele celui de Dumnezeu purtat, Înaintemergătorule, pe mâini ţinându-l l-a binecuvântat, cu desăvârşire binecuvântând pe credincioşi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Stăpânul născând, te-ai arătat mai înaltă decât puterile cele de sus şi firea pământenilor o ai îndumnezeit, Fecioară cu totul fără prihană. Pentru aceasta de Dumnezeu Născătoare, cu suflet adevărat şi cu un glas, credincioşii pe tine Fecioară te slăvim.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Capul cel adevărat al Botezătorului Tău Hristoase, din pământ răsărind, minciuna a gonit şi a stricat iarna cea amară a ereziilor şi lumea a luminat.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Scoateţi luminare şi har dumnezeiesc şi milă, atingându-vă capetele şi sufletele de capul Înaintemergătorului harului, cel ce s-a atins în ape de capul cel dumnezeiesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roagă-te, Înaintemergătorule, să se zdrobească capetele vrăjmaşilor noştri sub picioarele Împăratului nostru, Celui ce cinsteşte cu dragoste cinstit capul tău, al celui ce a mustrat pe Irod.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Celor din iad ai propovăduit lumina Celui ce a venit din sângele fecioresc şi cu trup S-a îmbrăcat, om făcându-Se, spre facerea de bine a oamenilor, fericite Înaintemergătorule.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Plinind rânduiala cea pentru noi şi cele de pe pământ împreunându-le cu cele cereşti, Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, nicidecum despărţindu-Te, ci rămânând nedeşertat şi strigând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră.

Stâlpul cel luminos şi dumnezeiesc, care s-a arătat în lume, sfeşnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii luminatul şi cinstitul său cap, sfinţeşte pe cei ce cu credinţă se închină lui şi strigă: înţelepte Botezătorule al lui Hristos, miluieşte-ne pe noi pe toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce veniseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Al Soarelui slavei prea luminat sfeşnic ai fost Înaintemergătorule, întunericul înşelăciunii gonind şi luminând pe cei ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Această prăznuire a ta de peste an, cinstita Biserică luminat o săvârşeşte Înaintemergătorule, capul tău cinstind şi după obişnuinţă strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mai înainte ai vestit înfricoşătoare venire a Cuvântului cu dumnezeieşti săltări; vestit-ai şi aflarea capului tău, proorocule cu gură nemincinoasă, Păstorului celui de sfinţenie lucrător, care cu căldură dorea de tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioria şi naşterea mai presus de fire şi de cuvânt întru tine s-a împreunat, că pe Dumnezeu întrupat L-ai născut negrăit, de Dumnezeu Născătoare, căruia cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Botezătorul şi Înaintemergătorul, îngerul cel pământesc, defăimătorul cel cu osârdie al fărădelegii, cel ce mai înainte a văzut arătarea Treimii în Iordan, a treia oară şi-a arătat capul său tuturor celor ce cântă cu dragoste: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întâmpinatu-te-a pe tine cu osârdie Împăratul cel blând, împreună cu iubitorul de Hristos popor prea lăudate; iar păstorul cel mai mare şi-a întins mâinile sale către tine şi punându-le la pieptul său, a săltat cu veselie şi a strigat cu mulţumire: popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mai mult decât aurul strălucind capul tău, Înaintemergătorule, pus fiind în vas de argint, ca o bogăţie de mult preţ cetăţii celei împărăteşti s-a dat, îmbogăţind-o pe ea cu daruri dumnezeieşti, care cu osârdie cântă: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Celui purtat în pântece, care toate le poartă, fericite Ioane, te-ai închinat bucurându-te, ascuns fiind în pântece sterp, prea lăudate; pe care după ce S-a născut din Sfânta Fecioară, Miel al lui Dumnezeu propovăduindu-L, cu dreaptă credinţă, ai strigat: popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Odrasla cea cuvioasă a celei sterpe, cel mai înalt decât cei născuţi din femei, ostaşul Împăratului Hristos, marele Înaintemergătorul, cel ce a propovăduit pe Mieluşelul, care a ridicat păcatele lumii, să se laude cu sfinţite cântări.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pahar umplând din destul, chemi cu înaltă propovăduire Biserica lui Hristos întru aflarea capului tău, Înaintemergătorule, strigând: veniţi de vă săturaţi de cele frumoase, pe care le-am gătit şi slăviţi pe Cel ce a dat oamenilor fiinţa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împăratul cel cu nume îngeresc numit, înger al lui Dumnezeu, întru împărăţia sa bucurându-se, pe tine te-a primit, împreună slujind spre aceasta cu dreaptă credinţă mai ales mai-marele păstorilor, cel cinstit arătat cu chemarea şi cu harul, arhiereul cel de Dumnezeu purtător şi de Dumnezeu înţelepţit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Miluieşte-mă Mântuitorule, Cel ce Te-ai născut şi ai păzit nestricată după naştere pe ceea ce Te-a născut, când vei şedea să judeci faptele mele, trecând cu vederea fărădelegile şi păcatele mele, Cel ce eşti îndurat şi milostiv, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Arătatu-s-a astăzi capul Înaintemergătorului din sânurile pământului, ca nişte aur din metale dăruindu-se credincioşilor şi roagă pe Hristos să ne mântuiască pe noi.

Imnografie

Troparul Sfântului Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, la prăznuirea celei de a treia aflări a cinstitului său cap: Ca pe o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, proorocule şi Înaintemergătorule; deci toţi adunându-ne întru aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pe Mântuitorul lăudăm, Cel ce ne mântuieşte pe noi din stricăciune cu rugăciunile tale.

Condacul Sfântului Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, la prăznuirea celei de a treia aflări a cinstitului său cap: Stâlpul cel luminos şi dumnezeiesc, care s-a arătat în lume, sfeşnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii luminatul şi cinstitul său cap, sfinţeşte pe cei ce cu credinţă se închină lui şi strigă: înţelepte Botezătorule al lui Hristos, miluieşte-ne pe noi pe toţi.

Teodor Danalache - Capul Sfântului Ioan Botezătorul

Capul Sfântului Ioan Botezătorul este una dintre cele mai de preţ Sfinte moaşte ale Bisericii, acesta fiind pierdut şi găsit de mai multe ori. În calendar, Biserica a rânduit a se prăznui trei minunate aflări ale capului Sfântului, anume

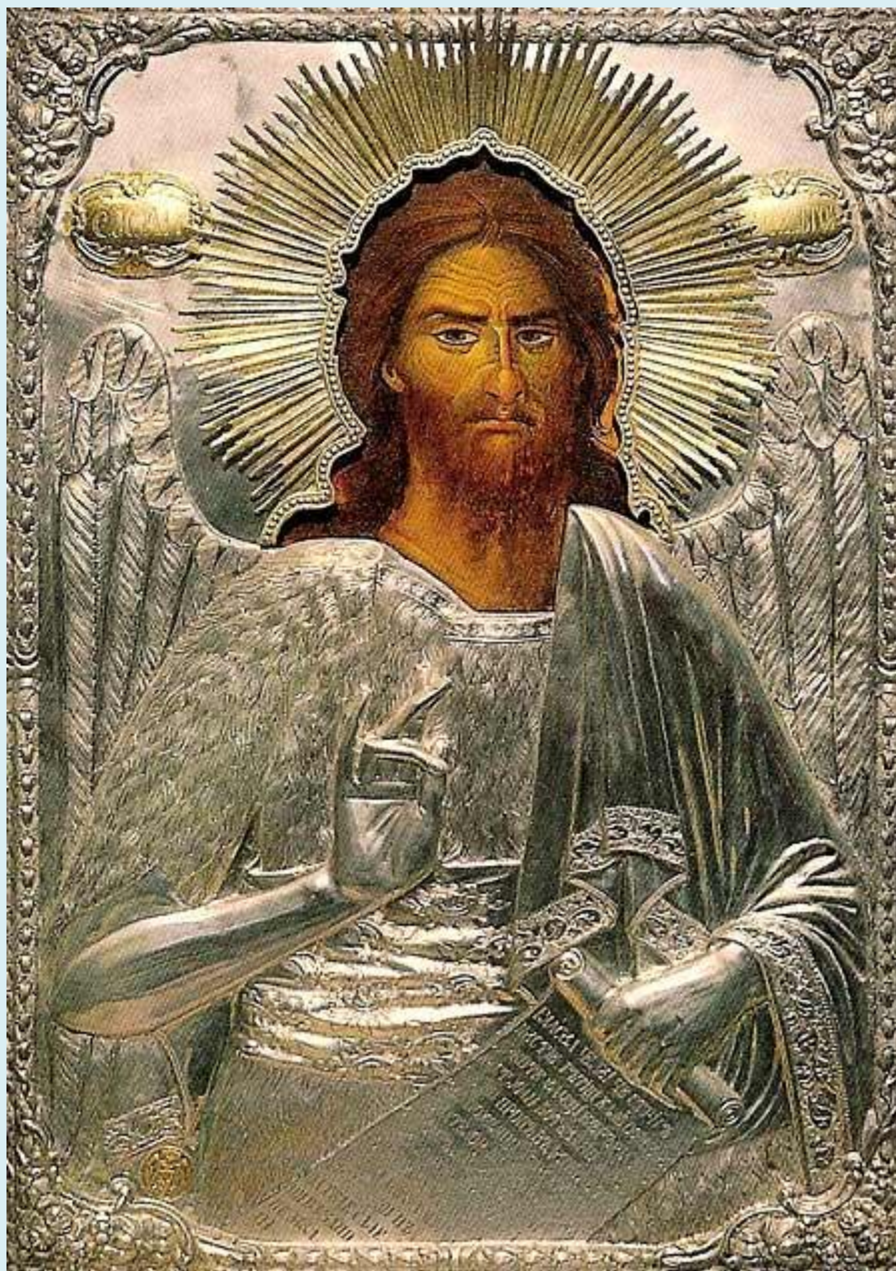
⇒ ***în ziua de 24 februarie****, când găsim scris: Întâia şi a doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul şi*

⇒ **în data de 25 mai***, când se face amintire de a treia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul.*

"Capul Înaintemergătorului, ascuns oarecând în vas de lut, s-a văzut ieşind din sânurile pământului la arătare; care şi râuri de tămăduiri izvorăşte. Căci cu ape a spălat Capul Celui ce acum acoperă cu ape înălţimile cele mai de deasupra şi izvorăşte oamenilor dumnezeiasca iertare: Deci pe acesta ce este după adevăr mărit, să-l fericim şi întru aflarea lui cu bucurie să prăznuim, că el roagă pe Hristos să dăruiască lumii mare milă" ***(Mineiul pe februarie).***

Capul Sfântului Ioan Botezătorul

Sfântul Ioan Botezătorul s-a născut în satul Ain Karem, la mică distanţă de Ierusalim, fiind fiul Elisabetei, verişoara Maicii Domnului, şi al preotului iudeu Zaharia. Sfântul Ioan s-a născut cu câteva luni mai înainte de Iisus Hristos, căruia i-a şi pregătit calea. ***Retras de tânăr în pustie, postind aspru şi petrecând în neîntrecută rugăciune, Sfântul Ioan va veni în lume, în zona Iordanului, abia la vârsta de 30 de ani, vârsta la care bărbatul este considerat matur şi apt de propovăduire.***

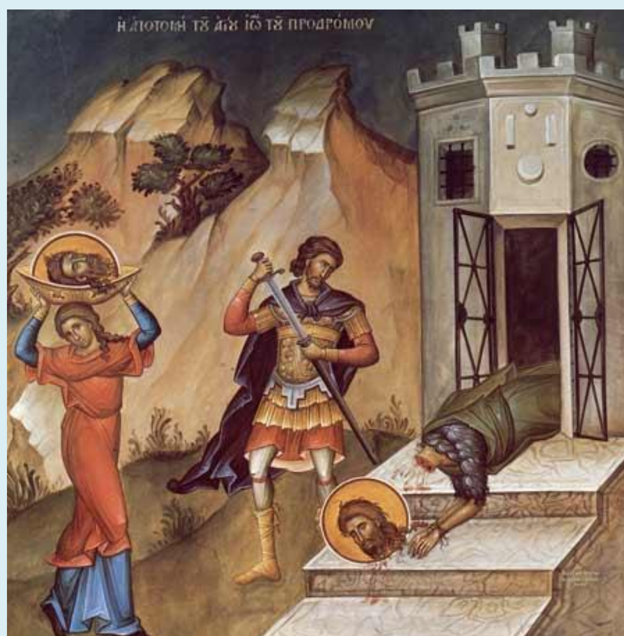
Sfântul Ioan Botezătorul - Icoana din Prodromu

Sfântul Ioan a fost învrednicit de Dumnezeu spre a-L boteza cu apă pe Fiul său cel Unul Născut, Iisus Hristos, pe Acela care va boteza pe om cu Duh Sfânt şi cu foc. Acesta este punctul culminant al vieţii sale sfinte, moment în care Fiul lui Dumnezeu, Făcătorul a toate, şi-a plecat capul sub mâna lui.

Având curajul specific celor care nu cruţă adevărul pentru nimic şi pentru nimeni, el a mustrat personal şi public pe tetrarhul Irod Antipa, care se căsătorise cu fosta soţie a fratelui său vitreg. Viclenia şi mândria Irodiadei a dus la întemniţarea

Sfântului Ioan în Cetatea Maherus - Machaerus din Pereia, loc aflat astăzi în Iordania.

La un mare ospăţ, cu mâncăruri grase, cu vinuri şi băuturi aromate, cu dansuri şi alte desfătări, Salomeea, fiica Irodiadei, a câştigat inima regelui, care i-a zis că îi va da orice îi va cere, până la o jumătate din împărăţia sa. Fata fără minte a întrebat-o pe mama ei ce să ceară, iar aceea, din pizmă şi ură, a cerut capul Sfântului Ioan Botezătorul. Nebunul rege a ascultat pe fată, poruncind tăierea capului sfântului, în închisoare. Capul Sfântului Ioan a fost adus pe o tipsie (tavă) şi dat fetei, care l-a dat mamei sale.

Pentru că se temea că Sfântul Ioan Botezătorul ar putea învia, dacă trupul ar fi fost îngropat alături de cap, neştiutorul Irod nu a dat ucenicilor decât numai trupul sfântului. ***Trupul sfântului a fost luat de ucenicii săi şi dus în localitatea Sevastia, undeva în Cisiordnia de astăzi, unde l-au şi îngropat.***

Se crede că, mai târziu, în jurul anului 360, împăratul roman păgân Iulian apostatul ar fi ars rămăşiţele Sfântului Ioan Botezătorul. Din trupul sfântului nu ar mai fi rămas nearse decât numai un braţ şi un deget.

Sinaxarul din data de 24 februarie spune că Irodiada, luând capul Sfântului Ioan, a împuns cu un ac mare limba acestuia, care de atâtea ori îi arătase păcatele. Capul Sfântului Ioan Botezătorul a fost îngropat de Irodiada în curtea casei sale, la mare adâncime, în pământ, într-un loc "ascuns şi necinstit".

Despre acest lucru ştia numai Ioana, femeia lui Huza, economul lui Irod, amintită şi în Evanghelia după Luca: "***Ioana, femeia lui Huza, un iconom al lui Irod***" (Luca 8, 3). Despre aceasta ni se spune că slujea apostolilor din avutul ei, pe când aceştia propovăduiau prin cetăţi. ***Potrivit tradiţiei creştine a Locurilor sfinte, se crede că Sfânta Ioana a dezgropat capul Sfântului Ioan Botezătorul din curtea Irodiadei şi l-a îngropat în Ierusalim, pe Muntele Eleonului - Muntele Înălţării, într-un vas de lut. Aici este locul care aminteşte de prima aflare a capului Sfântului, loc pe care astăzi se înalţă Mănăstirea rusească Sfântul Ioan Botezătorul.***

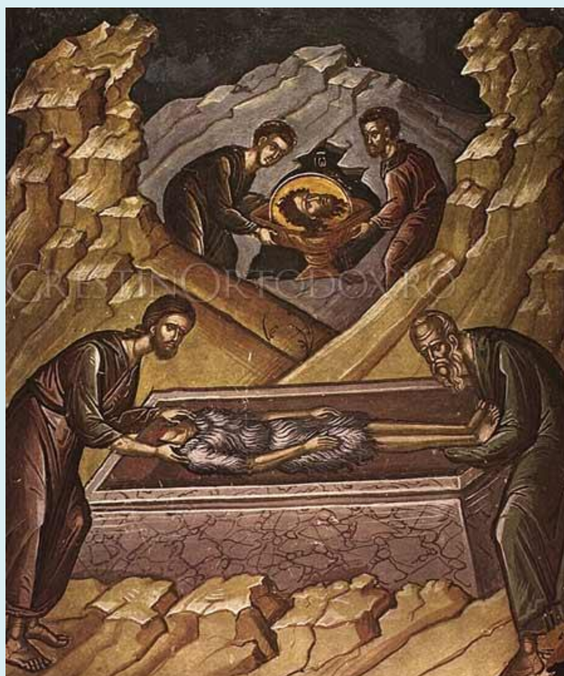
Prima aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul

La multă vreme după aceasta, vrednicul Inochentie, aprinzându-se spre viaţa cea monahală, a mers în Ţara Sfântă. Ajuns pe Muntele Eleonului, el îşi zidi aici o chilie smerită. Când vru însă să sape şanţul pentru a pune temelia unei mici bisericuţe, el dădu peste nepreţuita comoară: capul Sfântului Ioan Botezătorul. Nevoitorul a ţinut capul sfântului în bisericuţa sa. Când s-a apropiat însă de trecerea la cele veşnice, spre a nu fi găsit şi pângărit de păgânii ce se înmulţiseră în zonă, el îl luă şi îl ascunse din nou în pământ, în acelaşi loc.

A doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul

Capul Sfântului Ioan Botezătorul s-a păstrat îngropat pe Muntele Înălţării până în vremea Sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena.

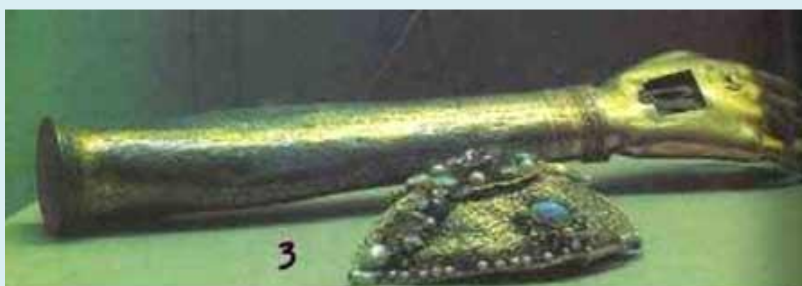
În vremea Sfinţilor împăraţi, doi monahi nevoitori din Răsărit veniră să se închine la Locurile sfinte. Unuia dintre ei i s-a arătat în vis Sfântul Ioan, care i-a descoperit cele cu privinţa la capul său cel sfânt. Necrezând nici unul dintre cei doi, Sfântul Ioan li s-a arătat încă o dată celor doi, la câteva zile distanţă, zicându-le: "Toată necredinţa şi lenevirea lepădând-o, faceţi ceea ce v-am poruncit."

Se zice apoi că cei doi au luat capul Sfântului şi l-au pus într-un sac de piele de cămilă, purtându-l cu ei pe unde călătoreau.

Împrietenindu-se pe cale cu un negustor olar din Emesa, din Siria, ei au dat şi aceluia sacul, spre a-l căra o bucată de drum. Luând sacul, Sfântul Ioan i s-a arătat acestuia, spunându-i: "Lăsând pe călătorii tăi, fugi de dânşii cu acest sac, pe care îl ai în mâini." Aceasta a vrut-o sfântul din pricina necredinţei monahilor cea de la început şi din pricina lenevirii cea de pe cale, ei încredinţând Sfintele moaşte unui necunoscut.

Mult a fost cinstit şi iubit capul sfântului de către acest olar din Emesa, întreaga lui casă fiind binecuvântată de sfânt. La moartea acestuia, el a luat capul cel sfânt şi l-a aşezat într-un sicriu pecetluit, pe care l-a încredinţat, mai apoi, surorii sale, căreia i-a spus să nu umble la el până ce Sfântul Ioan însuşi nu va voi acest lucru. Astfel, mai multe generaţii au moştenit şi păstrat sicriul cu moaşte.

Capul Sfântului Ioan Botezătorul - Moaşte din Topakapi

În cele din urmă, capul Sfântului a ajuns la un monah numit Eustatie, locuitor într-o peşteră de lângă Emesa. Deşi acesta nu era cu viaţă curată, având păcate şi învăţând greşit lumea, se făceau multe minuni prin moaştele sfântului.

Călugărul ascundea de toţi nepreţuita comoară, spunând tuturor că pentru rugăciunile lui se fac minunile. Văzând oamenii reaua viaţă a călugărului, ei rugară pe episcop să îl alunge de la ei. Eustatie mai ceru o zi răgaz, spre a pleca singur. Noaptea, el îngropă capul sfântului în pământ, spre a-l lua altă dată.

A treia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul

Imediat după plecarea lui, nişte călugări cu viaţă sfântă se aşezară în peştera lui. Lângă peşteră aceasta se va zidi, în timp, o mănăstire.

***Arhimandritul Marcel** este cel care a găsit capul sfântului, el mărturisind: "Bine este cuvântat Domnul nostru Iisus Hristos, că m-a învrednicit pe mine, Marcel, robul Său, a fi văzător al vedeniei de faţă, care mi s-a făcut în 18 zile ale lunii februarie, în săptămâna din mijlocul postului sfintelor 40 de zile, descoperindu-se în somn noaptea, căci am văzut toate porţile mănăstirii noastre deschise. Deci m-am înfricoşat şi mi se părea că ies să le închid. Apoi iarăşi am văzut un râu trecând prin poarta mănăstirii, şi mă miram de unde iese acea mulţime de apă. Pe când gândeam aceasta, am auzit un glas de multe cete, venind spre noi dinspre răsărit, cu sunet mare, iar fiecare ceată avea deosebit grai şi striga: "Iată, se arată Sfântul Ioan, Botezătorul lui Hristos".*

Sfântul Simeon Metafrast, în Viaţa cuvioasei Matroana, scrie şi el despre această aflare a cinstitului cap al Mergătorului Înainte, el spunând că ***"Marcel, Ghenadie şi Chiriac au mers la episcop şi au spus lui Uranie (episcopul Emesei în acea vreme), cele despre o minune dintr-o peşteră. Episcopul, cunoscând că este un lucru mare, a luat pe clericii săi şi au mers la locul acela, în peştera în care altă dată locuia Eustatie, ereticul. Şi făcând rugăciune, a poruncit episcopul ca în locul acela să sape pământul. Acolo a fost găsit Sfântul cap al lui Ioan."***

În anul 453, episcopul Uranie al Emesei, va lua cinstitul cap al Sfântului Ioan şi-l va aşeza în biserica cea mare a cetăţii Emesa, Siria.

Capul Sfântului Ioan Botezătorul - Comani, Constantinopol, Amiens

În vremea de tristă amintire a iconoclasmului, când icoanele au fost prigonite, ***capul Sfântului Ioan a fost îngropat la Comani, unde a fost îngropat şi trupul Sfântului Ioan Gură de Aur.*** În cetatea Comani, sfântul cap a stat până în vremea împăratului Mihail, fiul lui Teofil şi al maicii sale Teodora, împărăteasa, cei ce au restabilit dreapta credinţă, pe vremea împărăţiei căruia, prin dumnezeiască arătare, iarăşi s-a aflat Sfântul cap al Sfântului Ioan.

De aici, capul Sfântului va fi dus în Constantinopol de către Sfântul patriarh Ignatie, în anul 860, în vremea împăratului Mihail. ***În cetatea Constantinopol, Sfântul cap a fost aşezat în Biserica Sfântului Ioan, în locul Edomon cel prea frumos, zidit prin împărătească rânduială.***

În anul 1204, în vremea cruciadelor, cruciaţii vor lua o parte din capul Sfântului Ioan Botezătorul, aflat la acea vreme încă în Constantinopol, şi îl vor duce în Franţa, unde îl vor şi aşeza într-o biserică din Amiens (astăzi, ele se află în Catedrala din Amiens). Sfintele moaşte se află aici încă şi astăzi.

O altă tradiţie legată de capul Sfântului Ioan este aceea care zice că acesta ar fi fost salvat şi dus la Alexandria, în Egipt, iar mai apoi la Constantinopol, în Turcia, de unde a fost dus în provincia Poitou, în Franţa, de către regele francon Pippin al III-lea (715-768).

Gătiţi calea Domnului prin sfinţenie, grăieşte şi acum Înaintemergătorul, că Acesta venind cu Tatăl şi cu Duhul se va Sălăşlui în inimile voastre, în veci.